

РЕШЕНИЕ

№ 3545

гр. София, 27.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3377** по описа за **2022** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в (ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. М. Д., чрез адв. Ж. Д. от САК, с посочен съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 4, офис 10, срещу решение от 23.02.2022 г., постановено по НАХД № 13586/2021 г по описа на Софийски районен съд, НО, 93 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 20-4332-023590/12.01.2021 г., издадено от Г. В. Б. на длъжност началник група отдел „Пътна полиция“ – СДВР. С НП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 лв., както и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, за извършено нарушение на чл. 174, ал. 3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

По поддържаните в жалбата доводи за наличие на основанията по чл. 348, т. 1 и 2 НПК, се претендира отмяна на първоинстанционното решение. Касаторът обосновава защитна теза, че не извършил твърдяното нарушение, а отразеното в НП не отговаряло на действителността. Посочва, че е бил в обективна невъзможност да се придвижи до МБАЛ „Св. А.“, тъй като талонът за медицинско изследване му е бил връчен със закъснение, номерата на автомобила му са били свалени от полуцейските

служители, а СУМПС му е било отнето. Възразява, че неправилно съдът е дал вяра само на свидетелските показания на полицейските служители и неаргументирано е бил отхвърлил показанията на свидетеля Н. М..

В съдебно заседание касаторът е представляван от процесуалния си представител адв. Д., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – Г. Б. - началник група отдел „Пътна полиция“ – СДВР, не се представлява в с.з. и не изразява становище по касационното оспорване.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. – ГРАД, IX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

За да обоснове извод за законосъобразност на процесното НП, първостепенният съд е приел за установено, че на 31.12.2020 г., около 22.42 часа, жалбоподателят В. Д. е управлявал лек автомобил О. „Вектра“, с рег. [рег.номер на МПС] , движейки се в [населено място], по Околовръстен път с посока на движение от [улица]към АМ „С.“, като на пътен възел Б. е бил спрян за проверка от служители на отдел “Пътна полиция“ – СДВР. Поводът за спирането бил, че автомобилът по време на движение е криволичел. При извършената проверка на водача на автомобила му било предложено да бъде тестван с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 № 0207 за употреба на алкохол, на което Д. категорично отказал. Издаден е бил талон за медицинско изследване за МБАЛ „Св. А.“, као лицето не е дало кръвна проба. За установеното нарушение на чл. 174, ал. 3 ЗДвП е съставен АУАН № 198650/31.12.2020 г., въз основа на който е издадено и процесното НП.

Горната фактическа обстановка съдът е установил въз основа на приобщените по реда на чл. 283 НПК писмени материали, както и от показанията на разпитаните в хода на съдебното дирене свидетели – полицейските служители З. Х. и С. К. и съпругата на санкционираното лице - Н. Д.. След анализ и преценка на събраните писмени и гласни доказателства, съдът е счел за категорично доказано соченото в НП нарушение на чл. 174, ал. 3, предл. първо ЗДвП. В съдебното решение са изложени подробни мотиви за това кои свидетелски показания съдът кредитира с доверие и въз основа на кои факти и обстоятелства е изградил правният извод за обективна и субективна съставомерност на нарушението.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно

При постановяване на решението първоинстанционният съд е спазил нормата на чл. 13, ал. 1 НПК, във вр. с чл. 84 ЗАНН за разкриване на обективната истина. От събраните доказателства е формирал правилен извод за редовно проведено производство по правилата на ЗАНН и доказано противоправно деяние.

Съгласно чл. 174, ал. 3 ЗДвП „Водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на

концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв.“.

По делото е безспорно установено, че на посочената в НП дата и място касаторът е имал качеството на водач на МПС по легалната дефиниция на § 6, т. 25 от ДР на ЗДвП и същият е отказал да му бъде извършена проверка с техническото средство за установяване употребата на алкохол. Качеството водач на МПС и отказът за проверка са единствените съставомерни за отговорността елементи от санкционния състав по чл. 174, ал. 3, предл. 1-во ЗДвП. Изводът на съда за извършено от жалбоподателя нарушение на цитираната разпоредба е изведен при правилно установена фактичката обстановка и след съвкупен анализ на събрания доказателствен материал – писмени и гласни доказателствени средства. Чрез свидетелските показания на полицейските служители, законосъобразно кредитирани от състава на съда, се установяват по безспорен начин съставомерните признаци на нарушението, с което е изпълнен от обективна страна състава на деянието по чл. 174, ал. 3, предл. първо ЗДвП.

Неоснователно в касационната жалба се твърди, че не са обсъдени показанията на св. Н. Д. – съпруга на касатора. Касационната инстанция се солидаризира с изложените от СРС мотиви в тази насока, като следва да се допълни единствено, че след като Д. е бил поканен да слезе от автомобила, свидетелката е останала вътре, поради което същата не би могла да възприеме пълноценно и обективно обстоятелството дали на съпруга ѝ е било предложено да бъде проверен с техническо средство за употреба на алкохол. Пред съда Д. е заявила, че от кучешкия лай в колата не се е чувало и касаторът е трябвало да излезе от автомобила. При това положение, макар полицейските служители да не свидетелстват за намиращо се в колата куче, то дори да се приеме, че това е така, то от лаят му същата отново ще бъде възпрепятствана да възприеме вербалната комуникация между съпруга ѝ и полицейските служители. Ето защо и предвид евентуалната заинтересованост на свидетелката, правилно нейните показания не са кредитирани с доверие, а съдът е изградил фактическите си изводи въз основа на свидетелските показания на полицейските служители.

Неоснователно е оплакването във връзка с връчения със закъснение талон за медицинско изследване, тъй като времето за явяване в здравното заведение започва да тече не от началото на проверката, когато е спрял автомобила, а от момента на връчване на талона. Останалите аргументи за обективна невъзможност за даване на кръвна проба, също не се споделят от съда. Следва да се отбележи, че касаторът е санкциониран не за неизпълнение на предписанието за медицинско изследване, а за отказа му да бъде проверен за употреба на алкохол с техническо средство. Касае се за отделно нарушение, за съставомерността на което е ирелевантно дали същият е дал кръвна проба. Кръвната проба има значение при отчетен положителен резултат, в който случай показанията от кръвната проба са релевантни за отговорността на водача.

По тези съображения съдът намира, че касационната жалба е неоснователна. Решението на СРС е правилно и не страда от визирани в жалбата пороци.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1-во АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 23.02.2022 г., постановено по НАХД № 13586/2021 г.
по описа на Софийски районен съд, НО, 93 състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.